

תפקוד הפעלים בתרגום העיתונותי

האוניברסיטה של בגדאד - פקולטת השפות
מחלקת השפה העברית

עוזר אינסטרוקטור

ויסאם עבד – אלסתאר דואח

توظيف الأفعال في الترجمة الصحفية

جامعة بغداد / كلية اللغات

قسم اللغة العبرية

المدرس المساعد

وسام عبد الستار دواح

Function of Verbs In The Press
Translation

يتناول هذا البحث موضوع استخدام مجموعة من الأفعال البارزة في الصحافة الاسرائيلية عن طريق اظهار الجانب التوظيفي لها من خلال تشخيص دلالتها المتنوعة عبر بوابة الترجمة الصحفية. حيث اشتمل على عناوين مختلفة ابتدأت بموضوع الأفعال في لغة الصحافة العبرية والذي تطرقنا فيه بتعريف الفعل وجذوره وأزمته وأوزنه ، بعدها تطرقنا الى موضوع دلالات أهم الأفعال في لغة الصحافة العبرية وقد اشتملت على الدلالات السياسية والعسكرية والاقتصادية والرياضية وغير ذلك ، ثم تناولنا لمحة عامة عن لغة الصحافة العبرية ، وفيها تكلمنا عن لغة الصحافة بصورة عامة وعن لغة الصحافة المعيارية وعن انعكاسات لغة الكلام على لغة الصحافة وأوجه التشابه في المتغيرات الاجتماعية للتواصل اللغوي وعن نظرية الكلمات وكذلك الخصائص المشتركة بين لغة الصحافة ولغة الوسائط الالكترونية الأخرى. وختمنا بحثنا هذا بدراسة تطبيقية عن الأفعال في لغة الصحافة العبرية حيث اتينا بنماذج من الأفعال الواردة في الصحف العبرية واشرنا الى الدلالات الأساسية لها مع بيان الهدف من توظيفها للأغراض المختلفة.

Abstract

The current research deals with the subject of using a collection of Hebrew verbs in the Israeli Press by bringing the functional side out through impersonalizing its diverse indication via the Press Translation . The research includes different titles starting with the subject of the verbs in the Hebrew Press language which we have talked about by giving definition of the verb and its root along with its weights . Then we have indicated the subject of most important verbs' indications in the Hebrew Press language and that has included the political , military , economic and sport indications . The research has also included a quick survey of the Hebrew Press language , in which we have talked about the language of press in general and about the standard press language in specialty , as well as the reflection of the speech language on the press language . We have talked about similarity in the social variables for linguistic communication, about the theory of words and the joint characteristics between the language and electronic means language . In conclusion , we study applications of verbs to the Hebrew Press language, where we have brought samples of verbs mentioned in the Hebrew Press and we have indicated the basic indications along with showing the goal of its function for different purposes.

הקדמה

המחקר הזה מטפל בנושא ההשתמשות של אוסף מהפעלים העבריים הבולטים בעיתונות הישראלית על ידי הראת הצד התפקודי מתוך משמותם השומים עבר שעד התרגום העיתונותי. מחקר זה הכיל את כותרות שונות שהתחילו בנושא הפעלים בלשון העיתונות העברית שטפלו בו את הגדרת הפועל , השרשים , הזמניים , והבניניים שלו , אחרי כן טפלנו בנושא המשמעויות הפעלים החשובים ביותר בלשון העיתונות העברית שהכיל את המשמעויות השונות כמו הפליטית , הצבאית , הכלכלית , הספורטית ועוד , ואחר כך טבלנו מבט כללי על לשון העיתונות העברית , ובו דיברנו על לשון העיתונות בצורה כללית , ועל הלשון הסטנדרטית של העיתונות ועל ההשתקפויות של לשון הדיבור על לשון העיתונות ופני הדימוי בשינויים החברתיים להמשכות הלשונית ועל תאוריית המליים וגם התכנות המשתפות בין לשון העיתונות לבין לשון האמצעים האלקטרוניים האחרים.

וסיימנו את המחקר בעיון יישומי על הפעלים בלשון העיתונות העברית , ובו באנו בדוגמאות מהפעלים הנזכרים בעיתונים העבריים וציינו את המשמעויות העקריות שלהם עם הבהרת המטרה מהתפקוד ליעדים השונים.

חשיבות המחקר

המחקר הזה עוזר להקיל את הקושיים בתרגום הפועלים העברית הבאים בעיתונות הישראלית.

מטרת המחקר

ידעת איכות תפקוד הפעליים בעלה המשמעויות הכלליות למטרות המיוחדות, ותפקוד הפעלים בעלה המשמעויות המיוחדות למטרות כלליות.

חומר המחקר

הפעלים בלשון העברית , המשמעויות של הפעלים הבלטים ביותר בלשון העיתונות העברית , מבט כללי על לשון העיתונות העברית , עיון יישומי על הפעלים בלשון העיתונות העברית.

שיטת המחקר

שיטת המחקר היא שטה תרגומית יישומית.

פרטי המחקר

1- הפעלים בלשון העברית.

הפועל הוא מלה המציינת מצב או פעולה הקשרים בזמן , למשל " העורך כתב " לחם " מציין מצב , הפועל הוא חלק הדיבור ביותר של הלשון העברית , בו בזמן שרב – גוניות לא מעטה שולטת , למשל בשמות עצם , הרי שהפועל אחיד במידה מרובה , אין

חלק דיבר , ששלוש אותיות שורשיות (תלת – עיצוריות) מצויות בו במידה כה רבה כמו בפועל , יתר על כן , מצומצמים יחסית המבויים הדקדוקיים המצויים בתחום הפועל⁽¹⁾.

מאז ימי הביניים ידוע לסמן בשלוש האותיות פ , ע , ל לאות הראשונה קוראים פ' הפועל , לאות השניה – ע' הפועל ו לאות השלישית -ל- הפועל⁽²⁾.

פעולת הפועל יכולה להתרחש בשלושה זמנים: בעבר , בעתיד ובהווה- פועל , הנמצא באחד משלושת הזמנים האלה , נמצא בדרך החיווי (מלשון תיווה – סָפַר , כי בשלושת הזמנים העלה מספרים , מה שקרה בעבר , קורה בהווה ויקרה בעתיד , בתחום השמות מרובים מאוד דגמי המשקלים , לא כן בתחום הפועל , קיימים למעשה שבעה משקלים שכיחי בלבד , והם מכונים בניינים , הביינים השונים משמשים כדי לסמן גוני פועלה , מכיוון שהפועל אחד יחסית⁽³⁾, והביינים הם:

1- בנין קל:

בנין זה יציין פעולה או מצב אָכַל , פָּתַח , שָׁלַח – פעלים יוצאים , עמד , שכב , בכה – פעלים עומדים. אולם יש פעלים שהם גם יוצאים וגם עומדים כגון : אָבַד⁽⁴⁾.

2- בנין נָפַעַל:

א- הנפעל יציין פעולה חוזרת , כלומר , הנושא עושה את הפעולה לעצמו : במקרה זה אין הבדל בין נפעל להתפעל : נִשְׁמַר – הִשְׁתַּמַּר , הִסְגַּר ! הִנְהַר.

ב- פעולה סְבִילִית , כלומר , הנושא עושה את הפעולה בהשפעת הזולת או בהשפעת גורמים שונים : נכעתי , נעתרתי , נענית .

ג- פעולה הַדְדִית : נלחם , נשפט , נפגש.

ד- פעולה סבילית : עשה- נעשה , קנה – נקנה .

ה- פעולה רגשית הבאה כאילו מאליה : נכלם , נדהם.

ו- התהוות והשתנות , כאמור בסעיף הקודם : נבעד כל אדם מדעת , ירמיה , י , יד , נעשה בְעַר.

ז- פעולה עומדת : שָׁבַע = נִשְׁבַּע , פָּסַד = נִפְסַד⁽⁵⁾.

3- בנין פִעַל (פיעל):

הבנין הכבד יציין

א- עשיית הפעולה בחזקה : חוֹשֵׁב – מְחַשֵּׁב , סוֹחֵם – מְסַחֵם.

ב- הישנות הפועל או התמדתה : לפיכך בבוא המושא ברבים , יבוא הנשוא הפעיל לפעמים בבנין פיעל , ואם המושא ביחיד , הנשוא בקל: דוגמאות לפעולה הנשנית והולכת: הוֹלֵךְ- מהלך , רוֹדֵף- מרדף , ודוגמאות לפעולה מתמדת : מְפַקֵּחַ , מְשַׁמֵּר , מְשַׁחֵק.

ג- אם הפועל עומד בבנין קל , הריהו יוצא בפיעל : גדל הוא עצמו , ולא כו גידל בנים : בּוֹשֵׁ – בִּישׁ , בָּטַל-ביטל.

ד- בפיעל מובעת לפעמים פועלה גורמת , או מסייעת או מקיימת מצב מסוים : שָׁכַן – שִׁכַּח , שָׁכַח – שִׁכַּח .

ה- בפיעל מובעת לפעמים פועלה גורמת , או מסייעת או מקיימת מצב מסוים : שָׁכַח-שִׁכַּח , למד - לימד.

ו- פיעל מציין לפעמים פעולה אחרת לגמרי משל בנין קל : פתח – פיתח , חלה - חילה.

1- פיעל מראה לפעמים שינוי בפעולה על דרך ההשאלה ההפשטה : רמה משמעו השליף , רמה בים , ואילו רימה משמעו הטעה השליף לתוף הטעות , והרא הדין שנון-שינו , כפר – פיפר.

ז- היפוכה של פעולה : חטא – החטיא – חיטאו עוד.

ח- ישפעלים שאינם בבנין קל , ונמצאים הם בפיעל : ביקש , מילל , ועוד.

ט- בנין פיעל שנגזר מתואר , יציין כפי מוצאו איכות מסוימת : זיפה אותו , ליבו אותו, ועוד⁽⁶⁾.

4- בנין פִעַל (פועל):

בנין זה יציין את קבלת הפעולה של עשייתה משמש בנין פיעל : רָכַז – רָכַז , הִדַּק – הִדַּק , דָּבַר – דָּבַר וכדומה⁽⁷⁾ , אולם יש פעלים שאינם בפעל , ואף – על –פי-כן באים הם בפעל : לָקַח , אָסַר⁽⁸⁾.

5- בנין הַתְפַּעַל (התפעל):

בנין זה גזור מבנין פיעל : אָבַד-הִתְאַבַּד , אָמַץ – הִתְאַמַּץ – סָלַק-הִסְתַּלַּק⁽⁹⁾.

ההוראות של בנין התפעל הן כשל נפעל : חזרת הפעלה אל הנושא-התעטף , עטף את עצמו , וכן התלבש ועוד , פעולה סבלנית- התבשר על – ידי המבשר: הסתפר על-ידי הספר , פעולה הַדְדִית – השתתף , פעולה סבילית – השתמר , פעולה רגשית – התיאש , התהוות והשתנות – התברר , פעול עומדת – התנן , התהלך⁽¹⁰⁾.

6- בנין הַפְעִיל (הפעיל):

בנין זה יציין בצורה עיקרית את גרם פעולה או גרם מצב⁽¹¹⁾ , ומשום – כך נקרא בפי המדקדקים בשם הבנין הגורם , אם בבנין קל הפעולה יצאת לשני , הרי בבנין הפעיל יוצאת היא לשלישי : לָבַשׁ – הַלְבִישׁ , אָכַל – הֶאֱכִיל , פָּשַׁט – הִפְשִׁיט , אם בקל הפעולה עומדת , יוצאת היא בבנין הפעיל לשני : עָמַד – הֶעֱמִיד , רָכַב – הֶרְכִּיב , יָשַׁב-הִנְשִׁיב⁽¹²⁾.

7- בנין הַפְעֵל:

המדקדקים סוברים , שהצורה הקדמונית של בנין זה היא הַפְעֵל , כי תנועת קדמה לתנועת , בלשון המקרא מתנצחות ביניהן שתי הצורות הללו , בגזרת השלמים אתה מוצא גם הַפְעֵל וגם הַפְעֵל : הֶכְלַם , הֶרְעַל , הֶבְקַע , הֶגְלָה , הֶשְׁבַּר ועוד⁽¹³⁾.

2- המשמעויות של הפעלים הבולטים ביותר בלשון העיתונות העברית.

כידוע לשון העיתונות העברית היא כשאר לשונות העיתונות האחרונות בעולם , מצטיינת בקובץ של המלים ובטויים שמהם אוסף מהפעלים שיש להם תפקיד בולט בעיצוב וניסוח המשפטים השונים בלשון העיתונות , וכא צריך להביא כמה מהפעלים האלה שראנו שהם משתמשים הרבה בלשון העיתונות , והם באים בצורות רבות של משמעויות שונות , ומהמשמעויות האלו של הפעלים

פה:

המשמעות הזאת מצטיינת בהיותה המשתלשלת ביותר קובץ הפעלים המשתמשים בלשון העיתונות, בגלל שרוב העיתונים שנפתחים בעמודים ובכותרות הפוליטים, ולמשל על זה⁽¹⁴⁾:

- 1- עלה: (חבר מרכז המפלגה יוסו ברושי עלה לסיבוב הבא אחר היבחרו בפריימויס)⁽¹⁵⁾.
- 2- צקצק: (דן חלוץ: הרמטכ"ל ציקצק בלשנו בעת הצגת הביקורת של הכנסת על תפקודו בזמן המלחמה בלבנון)⁽¹⁶⁾.

ב- המשמעות המשפטית:

המשמעות הזאת תפסה מקום טוב באוסף הפעלים המשתמשים בלשון העיתונות בגלל חיבורה בצדדים הנוגעים בבתי – המשפט והחוקים המהלכים את החיים הכלליים, ולמשל על זה⁽¹⁷⁾:

- 1- השלף: (רבים מאלו שהשלכו אל אולמו של השופט אהרון אמינוף יצאו כאובים)⁽¹⁸⁾.
- 2- הוריד: (החלט בג"ץ הורידה את המסך על הוריקוח המתמשך סביב ריצחותו על ארלוזורוב לפני כשבעים שנה)⁽¹⁹⁾.

ג- המשמעות הצבאית:

והיא מהמשמעויות הבולטות ביותר גם בלשון העיתונות, משם שמטפלת צד חושב שהיה ועדנו נוכח במציאת הערבי ובמציאת הישראלי, בגלל המלחמות הישירות והעקיבות בין הערבים והישראלים, ולמשל על זה⁽²⁰⁾:

- 1- אכל: (חייליו של החיזבאללה אכלו את חיילי צה"ל בלי מלח בצורה שהפגיעה את המפקדים)⁽²¹⁾.
- 2- צחצח: (כנראה שהרמטכ"ל דן חלוץ ממשיך להחזיק ברסן הצבא, והוא ממשיך לקרוא שיצחצח תרבות לבאות)⁽²²⁾.

ד- המשמעות הכלכליים:

והיא תפסה מקום בולט מאוד שעיתונים שלמים מייחדים בצד הפלפלי מוצאים לאור בכל יום, ולכן לשון זה היא שנפעת במילים ובפעלים שצריך לעמוד אצלם במחקר זה, למשל על זה⁽²³⁾:

- 1- שבר: (מחידי הירקוח שברו את קו החמישה שקלים)⁽²⁴⁾.
- 2- קלך: (כלכלנים ישראלים בעדין הגלובליזציה הלכו על השקעות רפריפרייה)⁽²⁵⁾.

ה- המשמעות הספורטית:

והיא אינה שונה הרב ממה מטפלת המשמעות הכלכלית, כי יש הרבה מהעיתונים המייחדים בעניין הספורטי מוצאים לאור בכל יום, והם שופעים במשפטים ובמילים ובפעלים בעלי האופן הספורטי, ולמשל על זה⁽²⁶⁾:

- א- הקפיץ: (המעשה של מנהל קבוצת הכדורגל הישראלית הקפיצה לשחקניו את הפיוזים וסירבו לשתף פעולה איתו)⁽²⁷⁾.

3- מבט כללי על לשון העיתונות העברית.

לשון העיתונות אינה דומה ללשון הכללית בנקודות שונות הקשורות בצורות הדינאמית, בניגוד ללשון הספררת, לשון העיתונות אינה מתימרת להיות אמנותית, אלא לשרת את הצרכים היום – ימים המשתנים בגל גבוה, המתעניינים בלשון העיתונות מוכרים לעובדה שצרכניה אמנם צריכים לה כל העת, אבל עומדות בתחילתה אפשרויות רבות ומגוונות ובגלל זה היא מצריכה למשוך את תשומת לבם בצורה מתמידה⁽²⁸⁾, על זה יש תפקיד משמעותי לא רק לטקסט עצמו, אלא גם לדרכים אחרים, למשל מקום ההופעה (העמוד בעיתון, עת השידור), הרכבת הכותרות, הוספת תמונות, עיצוב גראפי, הודעת פרטים משודרים ובחירה בסגנון הלשוני.⁽²⁹⁾

הסוציולוגוויסטיקה מניחה, כי דמיון במשתנים החברתיים של תקשורת לשונית גורר אחריו דמיון גם במאפיינים הלשוניים, המשתנים החברת החשובים ביותר הם:

התחום והמטרה, המדיום (דיבור או כתיבה), מעמד המשתתפים בפעולת התקשורת והרקע הנסיבתי (המקום והזמן) של התקשורת, כל אחד מהשתנים החברתיים קובע במידה זו או אחרת את השימוש בלשון, והשילוב של כולם הוא הקובע את סגנון המשלב.⁽³⁰⁾

גידול השפה העברית התקנית, לא רק כביטוי מעשי של מושגים לשוניות טבעיים אך גם כגורם בעל ערך גדול של הזהות הקובצית, היה בתוך שלושה – ארבעה עשורים מן המאפיינים הבולטות של פלי – הקומונוקציה הכללים בישראל, נושא זה את ביטוי לא רק בהסתמכות רבה על מקורות עבריים לועזיים וגם בהקפדה על שפה "נקייה" ובשלים שינויים בלשון העיתונות, התמעטות השתמשות הקלאסיים, ולעומת זה התגברו ההשפעות של לשון הדור ושל הלשון האנגלית- אמריקאית.⁽³¹⁾ אם נבדוק את הלשון המשרתת את כלי התקשורת ניווכח, כיאין המשתנים החברתיים קבועים כולם, חלק מכלי התקשורת משתמשים במדיום של הדיבור (הרדיו והטלוויזיה), וחלק במדיום של הכת (העיתונות הכתובה) חלקם מצרפים דיבור וכתב (סרטים המלווים בתרגום מודפס בטלוויזיה, גם התחומים שבהם עוסקת הלשון של כלי התקשורת שונים, באותו גיליון של עיתון עשוי אדם למצוא ידיעות, כתבות ומאמרים בנושאים של מדיניות, כלכלה, ספורט ותרבות ונוסף על כך מודעות פרסומת לסוגה, ברדין משודרות חדשות בצד ראיונות עם אישים, חידונים, תסקיטים וסיסמות פרסומת, לכל תחום יש ההשלכות שלו על השימוש בלשון, אף ציבור היעד אינו בבחינת גורם קבוע, ה"רשתות" השונות של "קול ישראל" מכוונות לציבורי יעד שונים, ואף באותו עיתון מצויים מדורים המכוונים לנמענים שונים, לדוגמה – מדור הספורט, מצד אחד, ומדור המוקדש לספרות ולאמנות במוסף סוף השבוע.⁽³²⁾

תחום אחר שהעברית הישראלית החדשה כאילו מהלכת בו בבטחה בלא שיהיה עליה מוראה של העברית השורשית, הוא הקולוקציה – תורת צירופי – המלים, כמה צירופים רווחים בשפת – יומיום שלנו, וגם ברטוריקה, בלשון העיתונות (בכתבות כלכלית, בפרשנות מדינית, במדורי ספורט, בטורי רכילות) – נפשם של אניני – טעם נוקעת מהם.⁽³³⁾

קיימים אפיונים לשוניים המשותפים לכל אמצעי התקשורת, אולם צפוי שיהיה הבדל ביו לשון העיתונות הכתובה לביו לשונם של כלי התקשורת האלקטרוניים, בעיקר הרדיו והטלוויזיה, אמנם יש גם באחרונים מרכיבים מן הלשון הכתובה, שכן במקרים רבים השדרנים קוראים את דבריהם מן הכתוב, אך הערוץ שדרכו מתועל המסר יוצר ציפייה לסוג של קשר קרוב יותר ללשון

الديבור, משום כך, יש להניח כי לשונם תהיה פורמלית פחות מלשון העיתונות הכותובה, התקשורת באמצעות הדואר האלקטרוני (e-mail) והאינטרנט קרובה יותר ללשון הדיבור, ונעסוף בה בהמשך.⁽³⁴⁾ בעברית של ימינו יש מעמד בפני עצמו ללשון הדיבור, ובעולמנו הרוחני – החברתי יש לשון בפני עצמה שאפשר לזהותה כלשון העיתונות, שתי הלשונות שנזכרו כאן אינן מישור אחד, ולפי שורת הדין לא היה מקום להשנות ביניהן, אף לא היה צריך לבקש את השתקפותה של זו בזו, שהרי לשון העיתונות לשון כתיבה היא מעיקרה, והיא חייבת להיות שונה ומובחנת עקרונית ומעשית מלשון הדיבור, אם כן, מה מצדיק את הזדקקותנו לשאלת השתקפותה של לשון הדיבור בלשון העיתונות – הווי אומר, מצב נתון מסוים של אנומליה, משהו נשתבש כאן מבחינת החברה המשתמשת בלשון העברית בישראל בשנים אלו (בשנות השבעים והשמונים ולקראת שנות התשעים של המאה העשרים), ושיבוש זה מביא אותנו להידרש לשאלה זו.⁽³⁵⁾

ויש להבהיר: בלשון הדיבור אנו מתכוונים ללשון הדיבור הבלתי פורמלית כלומר אנו מוציאים ממנה את לשון דיבורם של משכילים המקפידים על הדיוק ועל גינונים בדיבורם, ובלשון העיתונות אנו מתכוונים ללשון הפתבות וללשון הידיעות, כלומר אינו כוללים בה כאן לא את לשון המסה העיתונאית ולשון מאמרי המערכת לשון הכותרות ולשון הפרסומת, נפנה כאן אל לשון העיתונות המשמשת את הכותבים ב " מקומונים ".⁽³⁶⁾

4- עיון יישומי על הפעלים בלשון העיתונות העברית

מתוך פל מה שנחקר בפרקים הקודמים, אלה כמה מהפעלים שנבחרו מלשון העיתונות העבריים שהם רווחים בהשתמשות הבאנו אתם בעיני היישומי הזה עם דרך תפקוד העיתונותית.

- 1- פָּחַשׁ : עָרַב , שִׁפְשַׁף וְהָגִיס , והוא על בנין פֻעַל⁽³⁷⁾, תופקד למטרה פוליטית ונעשה למשמעות אחרת (התערב), פגון זה " הרבה רוצים, שיבחו בפוליטיקה בעת מלחמה ".⁽³⁸⁾
- 2- התפוצץ : 1- הִתְנַפֵּץ , נִתַּץ , נִקְרַס , והוא על בנין הִתְפַעֵל⁽³⁹⁾, תופקד למטרה פוליטית ונעשה למשמעות אחרת "התפטר", פגון זה: " המשא ומתן בין ארגון המורים והאוצר התפוצץ בשלבי המתקדמים ".⁽⁴⁰⁾
- 3- הסיר: סָלַק , הוֹרִיר , פָּשַׁט , והוא על בנין הִפְעִיל⁽⁴¹⁾, פועל זה הוא בעל משמעות ספורטית, משתמש במיוחד בספורט האגרוף, ותופקד למשמעות פוליטית, פגון זה: " הפינוי יצא לדרך, שרון הסיר את הכפפות והודיע לשרים שכל מי שמתנגד מקומו לא בממש לתו".⁽⁴²⁾
- 4- השליך: נָרַק , הִטִּיל , והוא על בנין הִפְעִיל⁽⁴³⁾, פועל זה הוא בעל משמעות ספורטית, משתמש במיוחד בספורט האגרוף, ותופקד למשמעות פוליטית, כגון זה: האם נשיא המדינה ישליך את המגבת ויגיש את התפטרותו לאור החקירה המתנהלת נגדו".⁽⁴⁴⁾
- 5- הרים: הִגְבִּיהַ , הִעֲלֶה לְמַעְלָה , והוא על בנין הִפְעִיל⁽⁴⁵⁾, פועל זה הוא בעל משמעות פלכלית, ותפקיד למשמעות משפטית, פגון זה: השופטת החוקרת שמונתה לפרשה הרימה ידיים.⁽⁴⁶⁾
- 6- הִחְזִיר: הִשִּׁיב , נָתַו בְּחֻזָּה , והוא על בנין הִפְעִיל⁽⁴⁷⁾, פועל זה תופקד ונעשה למשמעות (התפטר), כגון זה: האלוף אדם, החזיר את המפתחות כשגברו הלחצים עליו ועל חבריו מיד לאחר המלחמה בלבנון.⁽⁴⁸⁾
- 7- הוֹרִיד : הִעֲבִיר מִמְּקוֹם לְמִקוֹם נְמוּךְ מִמְּנַה , והוא על בנין הִפְעִיל⁽⁴⁹⁾, פועל זה הוא בעל משמעות תאטרונית, ותופקד למשמעות (פוליטית), כגון זה: החלטת בג"ץ הורידה את המסך על הוויכוח המתמשך סביב רציחתו של ארלוזורוב לפני כשבועיים שנה.⁽⁵⁰⁾
- 8- נָרַק : הִשִּׁיל , והוא על בנין פֻעַל , פועל זה תופקד למשמעות (נפל שמו)⁽⁵¹⁾, כגון זה: כמשתף מהסקרים האחרונים, זרק את אולמרט מהמדרגות לאור התנהלותו הכולשת במהלך המלחמה.⁽⁵²⁾
- 9- חָבַק : לָפַק וְהָקִיף דָּבָר – מָה בְּזֵרוּעוֹת הַיָּדַיִם , והוא על בנין פֻעַל⁽⁵³⁾, פועל זה תופקד למשמעות עבודתית" הִתְדַבֵּק ", פגון זה: חבק תפקיד או עבודה.⁽⁵⁴⁾
- 10- חָתַף : פָּרַח , גָּזַר , והוא על בנין פֻעַל⁽⁵⁵⁾, פעל זה תופקד למשמעות פלכלית, כגון זה: הורדת המס חתכה בחצי את הוצאות המשרדים הממשלתיים.⁽⁵⁶⁾
- 11- יָרַד : עָבַר מִמְּקוֹם גָּבוֹה לְמִקוֹם נְמוּךְ מִמְּנַה , הִפֵּךְ מִן " עֲלָה " , והוא על בנין פֻעַל⁽⁵⁷⁾, פועל זה תופקד למשמעות פוליטית "סיים את תפקידו", כגון זה: מורדים הכריזו במפלגת העבודה, וילנאי ירד מהפסים.⁽⁵⁸⁾
- 12- טָס (טוס) : עָף , רָחַף , פָּרַח בְּרוֹיֵר , והוא על בנין פֻעַל⁽⁵⁹⁾, פועל זה תופקד למשמעות פלכלית (נשתנה לטוב), פגון זה: אולי השוק יטוס קדימה.⁽⁶⁰⁾
- 13- לָקַח : נָטַל , אָחַז בְּיָד , הִסִּיר דָּבָר – מֵה מִמְּקוֹמוֹ וְקָבְלוֹ לְיָדוֹ או לְרִשּׁוֹתוֹ , והוא על בנין פֻעַל⁽⁶¹⁾, פועל זה תופקד למשמעות פוליטית (ביקר את העניינים), כגון זה: בעקבות האונות הדרכים בשבוע האחרון החליט שר התחבורה שאלו מופז שיקח את העניינים לידיים ולערוך סידרה של שינויים במשרדו.⁽⁶²⁾
- 14- נָכַנס : בָּא , עָבַר מִן הַחוּץ לְפָנִים – הִפֵּךְ מִן " יָצָא " , והוא על בנין נִפְעַל⁽⁶³⁾, פועל זה תופקד למשמעות הצבאית (תקף), כגון זה: ככל שנכנס בהם יותר הם יוסיפו לפגוע בנו במקומות אחרים.⁽⁶⁴⁾
- 15- נִדְחַק : נִדְחַף , נִלְחַץ , והוא על בנין נִפְעַל⁽⁶⁵⁾, פועל זה תופקד למשמעות פוליטית, כגון זה: ככל שחיזבאללה נדחק לפינה ינסה לשלוף שפנים מהקובע כדי להוכיח שהוא עדיין בפעולה.⁽⁶⁶⁾
- 16- נִחְטַף : נִלְקַח בְּחֻזָּה , נִגְזַל , והוא על בנין נִפְעַל⁽⁶⁷⁾, תופקד למשמעות כללית, כגון על זה: כרטיסי המופע האדיר של פינק פלויד בלטרון נחטפו ע"י הישראלים כמו לחמניות קטנות.⁽⁶⁸⁾
- 17- עָמַד : נָצַב , הָקִה עַל רַגְלָיו בְּלֹא – תְּנוּעָה , לְהִבְדִּיל מִן " יָשַׁב " או " שָׁכַח " או " הִלָּךְ " , והוא על בנין פֻעַל⁽⁶⁹⁾, פגון זה: אולי תנסה להיכנס למשחק הפוליטי ולהפסיק שיעמוד על הקווים.⁽⁷⁰⁾ משפט זה מעולם הספורט, (משמעות היא עמידת שופטי – המשחק אצל הקווים הצדדים, הכון מזה היא אי הטלת החלטות עדין לכנסת המשחק, תופקיד למטרה פוליטית.

- 18- يَقر: تَلَّشَ دَبرَ عَم شَرِشُو، هُوَ يَآي دَبرَ - مَه بَكرَ بِشَلَمُوَتُو مَكمُومَ غَدُوَلُو، وَهُوَ عَـلَ بَنِي نَـفَعَلٌ⁽⁷¹⁾، فَوَعَلُ هَـؤُلا تَوَفَـكَدَ لَمَشَمَعُوَتَ الحَـضَـبَايَ، كَـغُوْنُ هَـؤُلا: هَـهَـفَـضَـوَتُ شَـلَ حِيَلِ هَـاَوِيَرِ لَـأَ عَـقَرُوَ لَـحَلُوَتِيْنِ اَـتَ مَـوَضَـبِي حِيْزَـبَـاَلِـلَـهَ⁽⁷²⁾.
- 19- رَج (رُوْج): هَـلَـهَ بِمَـهِيَرِيَوَتِ رَـبَـهَ مَـأَد، نَـحَـفُوَ مَـأَدَ بَـهَـلِيْـفَـتُو، وَهُوَ عَـلَ بَنِي نَـفَعَلٌ⁽⁷³⁾، فَوَعَلُ هَـؤُلا هُوَ مَـعُوَلَمُ السَـفُوَرَتِ، مَـشَمَعُوَتُو هَـفُوَلِيَتِيَتِ هَـسَـبَرَتِيَتِ، هِيَ رَـأِيَتُو شَـلَ هَـفُوَلِيَتِيَتِي مَـلُومَ نَـوْشَـا لَمِيْمَدَ رَـحُوْكَ مَـأُوَد، وَفِي يَشَ لَـفُوَلِيَتِيَتِي هَـؤُلا سَـبَلَبُوَتَ اَـرُوْجَ لَـهَـغَـشَمَتَ مَـسَـرَتُو، كَـغُوْنُ هَـؤُلا: هَـشِيِيْحُ حَـسَنُ نَـسَرُ اَـلَـلَـهَ اَيَنُو رِيْجَ لَمَـرَـحَـقِيْمِ اَـرُوْـكِيْمِ كَـشَـمَـدَـوَبَرُ بِـفَـغِيَعِيَهَ بِيْـشَـرَـأَلِ⁽⁷⁴⁾.
- 20- تَقَع: نَـعَـجْ، تَـحَـب، وَهُوَ عَـلَ بَنِي نَـفَعَلٌ⁽⁷⁵⁾، فَوَعَلُ هَـؤُلا هُوَ مَـعُوَلَمُ السَـفُوَرَتِ، وَتَوَفَـكَدَ لَمَشَمَعُوَتَ فُوَلَتِيَتِ، كَـغُوْنُ هَـؤُلا: اَمِيَرَتُو شَـلَ دُنْ حَلُوْجَ شَـهَـمَـلَـحَـمَـهَ بَلَبَنُوْنِ تِيْمَـشَـفَ شَلُوْشَـهَ يَمِيْمَ عَدَ شَبُوْعَ بَلَبَدَ، هِيَوَتَ تَـقِيَعَتَ غُوْلَ عَـضَمِي، كَـشَـهَـلَـحِيْمَـهَ نَـمَـشَـكَ لَمَـعَـلَـهَ مَـحُوْشَ⁽⁷⁶⁾.
- 21- هَـتَمَـكِر: نَـمَـكِرُ اَوْ مَـكِرُ اَـتَ عَـضَمُو، وَهُوَ عَـلَ بَنِي هَـتَمَـعَلٌ⁽⁷⁷⁾، فَوَعَلُ هَـؤُلا هُوَ بَـعَلُ حَـبَرَتِيَتِ وَتَوَفَـكَدَ لَمَـسَـرَـهَ فُوَلَتِيَتِ، وَهَـكُـوَوَـنَـهَ كَـأَنُ فَيَسُوْلَ فُوَلَتِيَتِي اَـحَـرَ مَـكِرَـهَ مَـهَ، كَـغُوْنُ هَـؤُلا: بَـحَـبَرَهَ هِيَـسَـرَـأَلِيَتِي وَبَـتَـكْـشُـوَرَتَ مَـدَـوَبَرُ بِمَـشَـهَ هَـرَبَـهَ يَـوْتَرُ غَرُوْعَ: شَـبَـحُـوَرِيْمَ يَـتَـمَـكُـرُو لَـقَـسِيَلَتِ اَنَـشِيَ صِيْـبُورَ⁽⁷⁸⁾.
- 22- هَـنِيْح: شَـم، وَهُوَ عَـلَ بَنِي هَـفَـعِيَلٌ⁽⁷⁹⁾، وَتَوَفَـكَدَ لَمَشَمَعُوَتَ فُوَلَتِيَتِ، كَـغُوْنُ هَـؤُلا: حَـبَرَتِ هَـكَنَسَتِ رُوْحَـمَـهَ اَـبَرَهَـمَ، هَـنِيْحَـهَ عَـلَ شُوْلَـحُنِ هَـكَنَسَتِ هَـضَـأَتِ حُوْكَ لَبِيْـسُوْلَ مَـوَسَدِ هَـنَـشِيْـأُوَتِ⁽⁸⁰⁾.
- 23- هَـرَـأَـه: نَـمُوَ لَـرَـأُوَتَ، هَـلَـهَ، وَهُوَ عَـلَ بَنِي هَـفَـعِيَلٌ⁽⁸¹⁾، وَتَوَفَـكَدَ لَمَـسَـرَـهَ لَمِيْـهَلِيَتِ، فَـغُوْنُ هَـؤُلا: هَـرَـمَـتَـكْـ"لَ رَمَـزُ لَـأَلُوْفَ فَيَـكُوْدَ صَـفُوْنُ لَـفَـنِي شَبُوْعِيْمِ يَشَ لَـجَ مَـحَلَفَ وَهَـرَـأَـهَ لُو اَـتَ هَـدَلَتِ هَـحُوْضَ⁽⁸²⁾.
- 24- هَـكَـفِيْج: هَـرَمَ لَـأَـتَرُ شَيَـكَـفَـجْ، وَهُوَ عَـلَ بَنِي هَـفَـعِيَلٌ⁽⁸³⁾، فَوَعَلُ هَـؤُلا هُوَ بَـعَلُ مَـشَمَعُوَتِ فَيَسِيَتِ، وَتَوَفَـكَدَ لَمَـسَـرَـهَ هَـتَـنَـهَـغُوْتِيَتِ، كَـغُوْنُ هَـؤُلا: هَـمَـعَـشَـهَ شَـلَ مَـنَـهَـلَ كَبُوْضَتِ هَـكُـدُورَـغَلِ هِيَـسَـرَـأَلِيَتِ هَـكَـفِيْضَ لَـشَـحَنِيُو اَـتَ هَـفِيْـوِيْزِيْمِ وَسِيْرَبُو لَـشَـتَـفَ فَعُوْلَـهَ اَيَتُو⁽⁸⁴⁾.
- 25- هُوْرِيْد: هَـعَـبِيْرُ مَـمَـكُومَ، لَـمَـكُومَ نَـمُوْجَ مَـمَـنُو، وَهُوَ عَـلَ بَنِي هَـفَـعِيَلٌ⁽⁸⁵⁾، فَوَعَلُ هَـؤُلا هُوَ بَـعَلُ مَـشَمَعُوَتِ تَـأَـسَـرُوْنِيَتِ مِيُوْحَدَتِ، وَتَوَفَـكَدَ لَمَشَمَعُوَتَ كَلَلِيَتِ، كَـغُوْنُ هَـؤُلا: هَـحَلَلَتِ بَـغْ"جَ هُوْرِيْدَـهَ اَـتَ هَـمَـسَـفَ عَـلَ هُوِيُوْكَوْـهَ هَـمَـتَـمَـشَـجَ سَـبِيْبِ رَـصِيْـحُوْـهَـوُ عَـلَ اَـرَلُوْزُورُبِ لَـفَـنِي كَـشَـبَعِيْمِ شَـنَـهَ⁽⁸⁶⁾.
- 26- هُوْضِيْـأَ: هَـعَـبَرُ مَـتُوْدَ مَـكُومَ مَـسِيْمَ هَـحُوْضَ (هَـكَـفَـجَ مَـنْ، هَـبِيْـأَ، هَـكَنِيْسَ)⁽⁸⁷⁾، فَوَعَلُ هَـؤُلا هُوَ بَـعَلُ مَـشَمَعُوَتِ مِيُوْحَدَتِ (بَـعَـنِيْـنِ يَمِيْ)، وَتَوَفَـكَدَ لَمَـسَـرَـهَ كَلَلِيَتِ، كَـغُوْنُ هَـؤُلا: هَـمَـحَـنَـهَ هَـأَـشَـكَنُوْزِي بِمَـفَلَـغَتِ هَـعُـبُوْدَـهَ هُوْضِيْـأَ لَـعَـمِيْرَ فَرِيْجَ اَـتَ هَـرُوْحَ مَـهَـمَـفَـرَـشِيْمِ بَـعَـقَـبُوَتِ هَـتَـنَـهَـلُوْتُو هَـكُـوْشَلَتِ بِمَـلَـحَـمَـهَ بَلَبَنُوْنِ⁽⁸⁸⁾.
- 27- حُوْلَل: هَـلْ، رَـكَدَ، وَهُوَ عَـلَبَنِيْنِ نَـفَعَلٌ⁽⁸⁹⁾، فَوَعَلُ هَـؤُلا هُوَ بَـعَلُ مَـشَمَعُوَتِ مِيُوْتَدَتِ (بَـعَـنِيْـنِ هَـاَوِيَرِ)، وَتَوَفَـكَدَ لَمَـسَـرَـهَ كَلَلِيَتِ، كَـغُوْنُ هَـؤُلا: شَـغَرِيَرُوْتِ يَـسَـرَـأَلِ بَـاَـسَـلُوْ هَـمَـتَـحَـهَ بِيْـكُوْرَتِ عَـلَ مَـشَـفَـحَتِ هَـمَلُوْكَـهَ هَـنُورُوْغِيَتِ وَحُوْلَلِ سَـعَـرَـهَ⁽⁹⁰⁾.
- 28- لَـبُوْنُ: هَـكَـفَـجَ لَـلَـبُوْنُ، نَـكَـهَ وَكَبَسَ (صَـمَـرَ فَـتَـنَـهَ وَكُو) عَدَ هِيَوْتُو لَـبُوْ، صَـبَـعَ لَـبُوْنُ، وَهُوَ عَـلَ بَنِي نَـفَعَلٌ⁽⁹¹⁾، فَوَعَلُ هَـؤُلا هُوَ مَـشَـتَـمَـشَ بَـتَـحُوْمِ هَـفِيْـنَـسِي بِهَـكَـشَـرِ فُوَلَتِيَتِي لَـصِيْـيْنِ اَـتَ حُوْـكِيُوْتِ شَـلَ صَـعَدَ لُو حُوْـكِي، كَـغُوْنُ هَـؤُلا: هَـغَدَرُ هِيَِيْتَهَ اَـمُورَهَ لَـشَـرَتِ اَـتَ هَـنَـسِيْـغَـهَ هَـحُـدَ - صَدَدِيَتِ، اَـلَا شَـمَـسَـرَدِ هَـمَـشَـفَـطِيْمِ هَـصِيْعَ شِيْلَبِيْنِ اَـتَ هَـمَـأَـحَـزِيْمِ هَـلَا حُوْـكِيِيْمِ هَـكِيْـيَمِيْمِ⁽⁹²⁾.
- 29- مَـشَـفَ: هَـرَ، سَـحَبَ، هَـعَـبِيْرُ دَـبَرُ مَـمَـكُومَ لَـمَـكُومَ، وَهُوَ عَـلَ بَنِي نَـفَعَلٌ⁽⁹³⁾، فَوَعَلُ هَـؤُلا هُوَ بَـعَلُ مَـشَمَعُوَتِ سَـفُوَرَتِيَتِ (كَـشُورَهَ بِمَـشَـحَـقِ مَـشِيَرَتِ حُوْتِيْمِ)، وَتَوَفَـكَدَ لِيَعَدَ كَلَلِيَتِ، كَـغُوْنُ هَـؤُلا: هَـمَـضَبُ هَـنِيْـهَـلِي مَـبُوعَـضُوَتِ هَـمَـكُومِيُوْتِ بِيْـشَـرَـأَلِ مَـدَـرَدَرُ وَكَلِ اَـحَدَ مَـهَـفَـكِيْدِيْمِ هَـبَـكِيْرِيْمِ مَـوْشَـفَ بِحُوْتِيْمِ شَـلُو⁽⁹⁴⁾.
- 30- نَـمَـحَـق: نَـمَـقَـهَ، نَـغَرَدَ وَهُوسَرُ هَـكَـتَـبَ، وَهُوَ عَـلَ بَنِي نَـفَعَلٌ⁽⁹⁵⁾، فَوَعَلُ هَـؤُلا هُوَ بَـعَلُ مَـشَمَعُوَتِ فَيْنَـسِيَتِ وَبَنَـقَـأِيَتِ، وَتَوَفَـكَدَ لَمَشَمَعُوَتَ فُوَلَتِيَتِ، كَـغُوْنُ هَـؤُلا: " ح " كَـ نَـتَـنِيْـهَـو: يَـكُـوْلُنُو، شَـنَـمَـحَـقَ مَـحُوْكَ اَـتَ عَـزَـهَ⁽⁹⁶⁾.
- 31- طَـرَـح: عَـمَلُ، هَـتَـأَـمَـجْ، هَـشَـمَـدَلْ، نَـغَـعَ، وَهُوَ عَـلَ بَنِي نَـفَعَلٌ⁽⁹⁷⁾، فَوَعَلُ هَـؤُلا هُوَ بَـعَلُ مَـشَمَعُوَتِ دَـتِيَتِ كَـشُورَهَ بِيَوْمِ سَـبَـتِ، وَتَوَفَـكَدَ لِيَعَدَ كَلَلِيَتِ، كَـغُوْنُ هَـؤُلا: هَـرَبُ عَـوْبُوْدِيَهَ يَـوْسَـجَ بِهَـتِيْـيَـحَـسُو لَمُوبَـتَـلِيْمِ بَـأَـرَـجَ اَـمَرُ: مِي شَـطَـرَـحَ بَـعَـرَبِ سَـبَـتِ يَـأَـكَلُ بِسَـبَـتِ⁽⁹⁸⁾.
- 32- عَـكَـجَ: دَـقَـرَ، نَـعَـرَ حَدَ، وَهُوَ عَـلَبَنِيْنِ نَـفَعَلٌ⁽⁹⁹⁾، فَوَعَلُ هَـؤُلا هُوَ بَـعَلُ مَـشَمَعُوَتِ مِيُوْحَدَتِ (نَـوْغَـعَ لَـبَـعَـلِي حَيِيْمِ)، وَتَوَفَـكَدَ لِيَعَدَ كَلَلِيَتِ، كَـغُوْنُ هَـؤُلا: سَـنِيْـوَرَهَ لَـأَ هُوْـكِرُ بِشَـمُو، اَـفَ نَـسَـرَـأَلِـلَـهَ عَـكَـجَ اَـتُـو بِعَـكِيْفِيْنِ وَبَـأَرِيْسِيَتِ⁽¹⁰⁰⁾.
- 33- فَرَشَ: فَرَشَ، هَـرَ، هَـرَـأَـهَ فَرُوْرُوْتِ، وَهُوَ عَـلَ بَنِي نَـفَعَلٌ⁽¹⁰¹⁾، فَوَعَلُ هَـؤُلا هُوَ بَـعَلُ مَـشَمَعُوَتِ مِيُوْحَدَتِ (نَـوْغَـعَ لَـعُوفَتِ)، وَتَوَفَـكَدَ لَمَـسَـرَـهَ اَـحَـرَتِ (هَـطِيْسِيَهَ)، كَـغُوْنُ هَـؤُلا: هَـشَبُوْعَ يَـرَـأَـهَ هَـنُوسَ شَـأُوْلِي اَـتَ اَـحُوْتُو هَـكَـسَـهَ فُورَـشَتِ كَـنَـفِيْـيْمِ وَهَـوْـفَـكَتِ لَـنُوسَتِ قَـرَبَ⁽¹⁰²⁾.
- 34- قَـرَمَ: هَـعَـلَـهَ قَـرُوْمِ، هَـتَـفَـسَـهَ بِشَـكَبَـهَ دَـكَـهَ مَـلَـمَـعَـلَـهَ، وَهُوَ عَـلَ بَنِي نَـفَعَلٌ⁽¹⁰³⁾، فَوَعَلُ هَـؤُلا هُوَ بَـعَلُ مَـشَمَعُوَتِ غُوفَـنِيَتِيَتِ (كَـشُورَهَ بِغُوفِ هَـأَدَمِ، كَـغُوْنُ هَـؤُلا: هَـحِيْـوِيُوْنِ هَـاَـوْـسُوفِي شَـلَ هَـمَـشُورَرَتِ نَـوْـعَـمِي شَـمَرُ قَـرَمِ عُوْدَ وَغِيْدِيْمِ بِيْـشَـرَـأَلِ شَـلَـكِيْـجِ 2006⁽¹⁰⁴⁾.
- 35- عَـرَـفَ: شَـبَرُ اَـتَ هَـعَـرَـفَ، هَـتَمِيْـأَ اَـتَ هَـرَـأَـشَ، وَهُوَ عَـلَ بَنِي نَـفَعَلٌ⁽¹⁰⁵⁾، بُوَعَلُ هَـؤُلا هُوَ بَـعَلُ مَـشَمَعُوَتِ كَلَلِيَتِ، وَتَوَفَـكَدَ لَمَـسَـرَـهَ فَيْنَـسِيَتِ، كَـغُوْنُ هَـؤُلا: كِيْـشَـلُوْنِ هَـلِيْـكُوْدَ بِبَـحِيْرُوْتِ هَـأَـحَـرُوْنُوْتِ يَـغَرُوْرُ اَـحَـرِيُو مَـضَـعَدَ عَـرِيْفَتِ رَـأَـشِيْمِ بَـرَبِ هَـهَـنَـهَـغَـهَ⁽¹⁰⁶⁾.

هَـمَـسَـكُنُوْتِ:

- 1- رُوبِ هَـفَـعَلِيْمِ شَـتَوَفَـكَدُو بِتَـرَـغُوْمِ هَـعَـتَـوْنُوِيَتِ هَـمَ بَـعَلِي هَـمَـشَـمَـعُوِيُوْتِ هَـفُوَلَتِيُوْتِ بِغَلَلِ هَـشَـتَـلَـسُوْتِ هَـمَـشَـمَعُوَتِ هَـؤَـأَتِ عَـلَ شَـأَرِ هَـمَـشَـمَـعُوِيُوْتِ اَـأَـحَـرُوْتِ كَـمُو شَـنَـمَـضَـأِيْمِ بَلِشُوْنِ هَـعِيَتِوْنُوْتِ.
- 2- فَعُوْلَتِ هَـتَـفَـكُوْدِ شَـلَ هَـفَـعَلِيْمِ بَـعَلِي هَـمَـشَـمَـعُوَتِ هَـسَـفُوَرَتِيَتِ هِيَ هَـفَعُوْلَهَ هَـبُوْلَتِ بِيُوْتَرِ شَـمَـتُوكَـهَ قَـرَـهَ هَـتَـفَـكُوْدِ لَمَشَـمَـعُوَتِ هَـفَلِيَتِيَتِ شَـهِيَـأَ هَـمَـشَـمَـعُوَتِ هَـرَـحَـبَـهَ بِيُوْتَرِ بِهَـشَـتَـمَـشُوْتِ فَـهَ.
- هَـمَـكُورُوْتِ:

- (1) بَلَا، يَـهَـوْشَـعَ، يَـسُودُ وَتَـوَرَتِ هَـلَـشُوْنِ، هُوْضَـأَتِ أ' رُوبِيْنَشَـطِيْنِ بِشِيْـتَـوْفِ عَـمِ هَـمَـكُوْنِ هَـعَـبَرِي لَـهَـشَـكَلَهَ بَـكْـتَـبِ، يَـرُوشَـلِيْمِ، 1987، عَـمِي 32.
- (2) رَـبِيْدُ، دُورِيَتِ، عَيِيْنُ عَـرَـجَ لَـشُوْنِ، هُوْضَـأَتِ هَـمَـرَـكُوزِ لَـتَـكْـنُـوْـلُـوْغِيَهَ حِيْـنُـوْـكِيَتِ، تَـلَـأَـبِيْبِ، 1997، عَـمِي 52.
- (3) بَلَا، يَـهَـوْشَـعَ، شَـمَ، عَـمِي 38.
- (4) رُوبِيْنَشَـطِيْنِ، أَلِيْعُوزَرُ، هَـعَـبَرِيَتِ شَـلُنُو وَهَـعَـبَرِيَتِ هَـكُـدُومَهَ، تَـلَـأَـبِيْبِ، هُوْضَـأَتِ مَـسَـرَدِ هَـبَـسَـحُوْنِ، 1980، عَـمِي 122.

- (56) عתון מעריב , 19 בשבט , 2004 , עמוד 9.
- (57) אבן – שושן , אברהם, כרך שני , שם, עמי 989.
- (58) עתון מעריב , 25 באב , 2003 , עמוד 5.
- (59) אבן – שושן , אברהם, כרך שני , שם, עמי 880.
- (60) עתון הארץ , 15 בניסן , 2005 , עמוד 8.
- (61) אבן – שושן , אברהם, כרך שני , שם, עמי 1182.
- (62) עתון הארץ , 19 תמוז , 2001 , עמוד 9.
- (63) אבן – שושן , אברהם, כרך שני , שם, עמי 1074.
- (64) עתון הארץ , 30 באב , 2004 , עמוד 1.
- (65) אבן – שושן , אברהם, כרך ראשון, שם, עמי 414.
- (66) עתון ידיעות אחרונות , , 17 באדר , 2003 , עמוד 5.
- (67) אבן – שושן , אברהם, כרך שני, שם, עמי 749.
- (68) עתון דבר , 27 בניסן , 2003 , עמוד 8.
- (69) אבן – שושן , אברהם, כרך חמישי, שם, עמי 1940.
- (70) עתון ידיעות אחרונות , 22 באלול , 2006 , עמוד 4.
- (71) אבן – שושן , אברהם, כרך חמישי, שם, עמי 1986.
- (72) עתון ידיעות אחרונות , 15 באב , 2002 , עמוד 6.
- (73) אבן – שושן , אברהם , כרך ששי, שם, עמי 2495.
- (74) עתון דבר , 16 בתמוז , 2005 , עמוד 10.
- (75) אבן – שושן , אברהם, כרך שביעי, שם, עמי 2902.
- (76) עתון ידיעות אחרונות , 28 באיר , 2006 , עמוד 3.
- (77) אבן – שושן , אברהם, כרך שלישי, שם, עמי 1347.
- (78) עתון הארץ , 17 באב , 2005 , עמוד 8.
- (79) אבן – שושן , אברהם, כרך רביעי, שם, עמי 1634.
- (80) עתון ידיעות אחרונות , 22 בתמוז , 2005 , עמוד 10.
- (81) אבן – שושן , אברהם, כרך ששי, שם, עמי 2435.
- (82) עתון הארץ , 1 באב , 2007 , עמוד 7.
- (83) אבן – שושן , אברהם , כרך ששי, שם, עמי 2382.
- (84) עתון מעריב , 10 באייר , 2006 , עמוד 5.
- (85) אבן – שושן , אברהם, כרך שלישי, שם, עמי 701.
- (86) עתון ידיעות אחרונות , 25 בתמוז , 2004 , עמוד 10.
- (87) אבן – שושן , אברהם, כרך שלישי, שם, עמי 976.
- (88) עתון דבר , 23 באלול , 2003 , עמוד 4.
- (89) אבן – שושן , אברהם, כרך שני, שם, עמי 729.
- (90) עתון מעריב , 11 בניסן , 2006 , עמוד 1.
- (91) אבן – שושן , אברהם, כרך שלישי, שם, עמי 1136.
- (92) עתון ידיעות אחרונות , 7 באלול, עמוד 9.
- (93) אבן – שושן , אברהם, כרך רביעי, שם, עמי 1557.
- (94) עתון דבר , 18 באב , 2004 , עמוד 8.
- (95) אבן – שושן , אברהם, כרך שלישי, שם, עמי 1304.
- (96) עתון הארץ , 25 בניסן , 2004 , עמוד 1.
- (97) אבן – שושן , אברהם, כרך שני, שם, עמי 916.
- (98) עתון דבר , 23 באייר , 2005 , עמוד 2.
- (99) אבן – שושן , אברהם, כרך חמישי, שם, עמי 1985.
- (100) עתון הארץ , 23 בניסן , 2006 , עמוד 5.
- (101) אבן – שושן , אברהם, כרך חמישי, שם, עמי 2171.
- (102) עתון ידיעות אחרונות , 13 בתמוז, 2005 , עמוד 2.
- (103) אבן – שושן , אברהם, כרך ששי, שם, עמי 2410.
- (104) עתון מעריב , 15 בתשרי , 2006 , עמוד 5.
- (105) אבן – שושן , אברהם, כרך חמישי, שם, עמי 2008.
- (106) עתון ידיעות אחרונות , 15 באב, 2005 , עמוד 2.